

Medhjælp, kan jeg ærlig talt ikke ret faa Øje paa, hvori Forskellen bestaar; thi der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at Distriktscheferne vil tildele hver af disse Inspektører sin Strækning at føre Tilsyn med, og saa er man jo netop inde paa Sektionsinddelingen.

Antallet af Sektioner er ikke fastsat i Lovforslaget. Det bør sikkert overlades til Generaldirektøren og Distriktscheferne at træffe Bestemmelse herom. Ligesom Afdelingscheferne skal være Generaldirektørens faglige Medhjælpere, saaledes skal Sektionscheferne være det for Distriktscheferne. Disse Sektionschefer danner saaledes ikke nogen ny Instans mellem Distriktscheferne paa den ene Side og Stationsforstandere, Godsinspektører, Overbanemestre, Lokomotiv- og Togførere paa den anden Side; men de optræder selvfølgelig alle Vegne som Fuldmægtige for Distriktscheferne, hver paa sit Omraade. Kun hvis noget skal indberettes, eller der skal korresponderes om noget, henvender de paa-gældende sig direkte til Distriktscheferne udenom Sektionslederne.

Om Stationsforstandere, Togførere, Maskinpersonale o. s. v. indeholder Lovforslaget ingen Bestemmelser, da det maa anses for overflødigt. Men det ligger i hele Planen, at ogsaa disse rent lokale Tjenestemænds Myndighed udvides; saaledes skulde en Stationsforstander f. Eks. kunne lade udføre mindre Reparationer paa Stationsbygningen og have Lov til dertil at benytte de lokale Haandværkeres Hjælp; de skulde kunne afgøre smaa Erstatningskrav og være kompetente til at indrømme Stationspersonalet Tjenestefrihed, naar det kan ske, uden at der samtidig forlanges Assistance andetsteds fra.

For Maskinafdelingens Vedkommende foreslaar Udvalget en betydelig Omordning, som imidlertid heller ikke faar noget Udtryk i Lovforslaget, da den som Helhed ikke kræver Lovhjemmel. En saadan Ordning vil derfor kunne blive gennemført administrativt, hvis det ved nærmere Undersøgelse maatte vise sig at være hensigtsmæssigt. Udvalget har dog foreslaaet Ansættelse af en Overværkmester ved hver af de to Centralværksteder; hertil kræves Lovhjemmel, og en Bestemmelse derom er derfor optaget i Lovforslaget.

Pudsigt nok har Søfartsvæsenet været den Del af hele Statsbanevæsenet, hvorom Meningerne har været mest delte. For Tiden er Forholdet det ganske umulige, at Søfarten henhører dels under Trafik-

afdelingen, dels under Maskinafdelingen, idet Trafikdirektøren med Bistand af en Søfartsinspektør hersker over Dækspersonalet, medens Maskindirektøren med Bistand af en Maskiningeniør hersker under Dækket, tager Bestemmelse om Skroget og Maskinernes Reparation, skønt Kaptajnen ifølge Søloven har Ansvaret for Skibets Sødygtighed. At dette er en umulig Tilstand, er alle enige om. Udvalget, som for øvrigt vistnok ikke har været enig, foreslaar nu at bemyndige Ministeren til, saa snart Forholdene maatte kræve det, at oprette en særlig Afdeling for Søfarten og indtil videre at henlægge den umiddelbart under Generaldirektøren. Generaldirektionen fraraader at oprette en særlig Afdeling og foreslaar, at Søfartsvæsenet henlægges under Trafikafdelingens eller under Maskinafdelingens Chef med en Skibsinspektør og en Skibsingeniør — altsaa en Sømand og en Tekniker — som sideordnede Medhjælpere. Tjenestemændene foreslaar oprettet en særlig Afdeling under Ledelse af en Søfartschef med Bistand af en Søfartsinspektør, en Skibsmaskiningeniør og en Havneingeniør. Jeg tror ikke, der kan være Tvivl om, at jeg har truffet det rette ved i Lovforslagets § 6 at foreslaa, at Søfartsvæsenet foretaas af en Søfartsinspektør under Chefen for Trafikafdelingen. Der kan jo siges meget pro et contra ethvert Forslag i saa Henseende; jeg har faaet det Indtryk, at det nærmest drejer sig om en Beslutningssag, og en saadan Beslutning har jeg ment at kunne tage uden større Ængstelse.

Statsbaneudvalget har ligesom for de øvrige Afdelingers Vedkommende foreslaaet en Decentralisation af Regnskabsvæsenet, hvad Generaldirektionen i høj Grad modsætter sig. Medens jeg nu vel kan være enig med Generaldirektionen i, at det ikke vil være muligt at gennemføre en Regnskabsordning, hvorved hvert af Distrikterne skulde udføre sit særlige Bogholderi og aflægge sit selvstændige Regnskab, og i, at Regnskabsaflæggelsen som Helhed maa foregaa ved Statsbanernes Hovedbogholderi under Generaldirektionen, saa kan der paa den anden Side ikke være Tvivl om, at den ændrede Organisation af Driften maa medføre en Ændring i Regnskabsvæsenet, saaledes at en Del af det maa lægges ud til Distrikterne, nemlig Regnskabet over de Pengedispositioner, som træffes af Distriktscheferne. Der er imidlertid ingen Grund til at komme nærmere ind paa dette, da Ordningen af Regn-